

Ο ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

(Μυθιστόρημα 'Ιουλίου Βέρν και 'Ανδρέου Λωρρή)

[Μετάφρ. Α. Π. Κουρτίδου.]

[Συνέχεια. Βλ. σελ. 419]

Ἐν ᾧ ἡ ἐκ πάγου νήσος προὐχώρει μεγαλοπρεπῶς πρὸς νότον ῥυμουλκοῦσα τὴν Ἀλάσκα, ἡ θήρα τῶν οὐγριοῦν ἐξηκολούθει συστηματικῶς.

Δις τῆς ἡμέρας ναῦται φέροντες ὄπλα καὶ κάμακας, συνοδευόμενοι ὑπὸ πάντων τῶν γροιλανδικῶν κυνῶν, ἀπεβιβάζοντο εἰς τὴν νήσον καὶ περιεῖργον τὰ ἀμφίβια ὑπνοῦντα ἐν τρώγλαις. Ἐφόνεον δ' αὐτὰ διὰ σφαίρας κατὰ τοῦ ὠτός βαλλομένης, καὶ κατέτεμον, ἀφήρουν τὸ στέαρ, διὰ τῶν ἐλκλήθρων κομίζοντες αὐτὸ εἰς τὴν Ἀλάσκα. Ἐκ τῆς εὐχεροῦς καὶ γονίμου ἐκείνης θήρας μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας τὰ ἐνθέμια ὑπερπληρώθησαν λίπους οὐγριοῦ.

Ἡ Ἀλάσκα ὑπὸ τῆς νήσου ῥυμουλκουμένη εὐρίσκειτο τότε ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ μοίρᾳ ἀνατολικοῦ μήκους ἐπὶ τῆς ἐβδομηκοστῆς τετάρτης παραλλήλου, τοῦτέστιν εἶχεν ὑπερβῆ τὴν Νέαν Ζέμβλην.

Ἡ κρυσταλλόπηκτος νήσος εἶχεν ὑπολειφθῆ τότε ἡμίσεια μόλις τῆς ἀρχικῆς, τὸ δὲ λοιπὸν αὐτῆς ῥαγισθὲν ὑπὸ τῶν ἠλιακῶν ἀκτίνων, διατχισθὲν ὑπὸ βαιθῶν ῥαγάδων ἐκινδύνευε ἔνασπασθῆ. Ἐπλησίαζεν ἡ στιγμή καθ' ἣν ἡ μεγάλη νήσος ἐμελλε νὰ καταθρυμματισθῆ. Ὁ Ἐρικ δὲν ἀνέμεινε τοῦτο, ἀλλὰ διέταξε ν' ἀνασπασθῆ ἡ ἄγκυρα καὶ νὰ διευθυνθῶσι πρὸς δυσμάς.

Τὸ στέαρ τοῦ οὐγριοῦ ἀμέσως ἐντεθὲν ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ ἐστία ἦν ἔφερον ἡ Ἀλάσκα μετὰ μικροῦ μέρους γαιανθράκων ἀπετέλεσεν ἐξαίρετον καύσιμον ὕλην. Μόνον ἐλάττωμα εἶχεν ὅτι καθίστα πικρὸν τὸν καπνοδόχον καὶ ὅτι οἱ ναῦται ἠναγκάζοντο νὰ καθαίρωνσιν αὐτὸν καθ' ἑκάστην. Ἡ δὲ ὄσμη αὐτοῦ, ἣτις βεβαίως θὰ δυσπρόσβητος ἐμελλε μισηθῆσιν ἐμπλέοντες, ὑπὸ τοῦ σουηδικοῦ ἐκείνου πληρώματος ἐθεωρεῖτο δευτερεύον ὅπως μειονέκτημα.

Οὕτως ἡ Ἀλάσκα ἠδυνήθη νὰ μείνῃ ὑπὸ ἀτμόν μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας, νὰ διανύσῃ ταχέως, καίπερ ἀντιπρῶρον πνεόντων ἀνέμων, τὸ ἀποχωρίζον αὐτὴν ἐτι ἐκ τῶν θαλασσῶν τῆς Εὐρώπης διάστημα καὶ νὰ φθάσῃ τὴν 5 Σεπτεμβρίου κατέναντι τοῦ Βορείου Ἀκρωτηρίου τῆς Νορβηγίας, χωρὶς καὶ νὰ σταθμεύσῃ εἰς Τρομσὸν, ἔθνα ἠδύνατο νὰ προσορμισθῆ ἐν ἀνάγκῃ. Ἐξακολουθήσασα δὲ συντόμως τὸν πλοῦν αὐτῆς περιέκαμψε τὴν σκανδιναυικὴν χερσόνησον, διήλθεν αὐτὴ τὸν Σκαγεράκην καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἀφετηρίαν αὐτῆς.

Τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Σεπτεμβρίου ἠγχυροβόλησε πρὸ τῆς Στοκόλμης, ἐν αὐτοῖς ἀκριβῶς τοῖς

ὑδασιν, ἐξ ὧν εἶχεν ἀπάρη τὴν δεκάτην τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου.

Οὕτω λοιπὸν συνετελέσθη εἰς ἑπτὰ μῆνας καὶ τέσσαρας ἡμέρας ὁ πρῶτος περί τὸν πόλον περίπλους ὑπὸ εἰκοσιδιετούς θαλασσοπόρου.

Τὸ μέγα τοῦτο γεωγραφικὸν κατόρθωμα, ὅπερ συνεπλήρωσε καὶ ἐπεκύρωσε εὐθύς ἀμέσως τὴν μεγάλην τοῦ Νόρδενσκιολδ ἀποστολῆν, ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ διαφημισθῆ ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἀλλὰ τότε αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ δὲν εἶχον ἐτι ἐξάρη τὴν μεγάλην αὐτοῦ σημασίαν. Μόνον εἰδικοὶ τινες ἐπιστήμονες ἠδύνατο νὰ ἐκτιμῶσιν κατ' ἀξίαν τὸν περίπλου ἐκείνον, ἄτομον δὲ τι γνωστὸν ἡμῖν, ἡ Κάζα, οὐδ' ὑπέπτευσε καὶ τὴν ἀξίαν ταύτην.

Ἐπρεπε νὰ ἴδῃ τις τὸ ἀλαζονικὸν μειδιάμα δι' οὐ ὑπεδέξατο τὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὴν ἀποστολῆν γενομένων.

— Μοῦ φαίνεται ἀκαταλόγιστον νὰ ὑπάγῃ κανεὶς ἐκουσίως νὰ ἐκτεθῆ εἰς τοιοῦτους κινδύνους! εἶπεν ἀντι πάσης ἀπαντήσεως.

Ἄμα δὲ τῇ πρώτῃ εὐκαιρίᾳ προσεῖπεν εἰς τὸν Ἐρικ·

— Τέλος πάντων ἐγλυτώσατε πλέον ἀπὸ τὴν ὄχληράν ἐκείνην ὑπόθεσιν τῶρα ὅπου ὁ περίφημος Ἴρλανδὸς ἀπέθανε!

Ποία διαφορὰ τῆς ξηρᾶς ταύτης καὶ περιφρονητικῆς ἐπικρίσεως πρὸς τὴν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ καὶ στοργῆς ἐκτίμησιν ἦν μετ' ὀλίγον ἔλαβεν ἐκ Νορόης ὁ Ἐρικ! Ἡ Βάνδα διηγείτο πρὸς αὐτὸν πόσον ἀγωνιωδῶς διήλθον ἡ μήτηρ τῆς καὶ αὐτὴ τοὺς μακροὺς ἐκείτους μῆνας· ἡ σκέψις αὐτῶν παρηκολούθει ἀκκαπαύστως τοὺς θαλασσοπόρους, γυνὴ δὲ ἦσαν εὐδαίμονεσταται διότι αἰσίως ἐπανεκάμψαν!... Ἄν ἐκ τῆς ἀποστολῆς δὲν ἀπεκόμισεν ὅσα προσεδόκα ὁ Ἐρικ, δὲν ἔπρεπε νὰ θλιβῆται ὑπερμέτρως. Ὁ Ἐρικ ἐγίνωσκε κάλλιστα ὅτι, ἐν ἐλλείψει τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ οἰκογενείας, εἶχεν ἐτέραν ἐν τῷ πτωχῷ νορβηγικῷ χωρίῳ, θερμῶς ἀγαπῶσαν αὐτόν. Εἶχεν ἄρα γε σκοπὸν νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν οἰκογένειαν ἐκείνην, ἣτις ἐξηκολούθει θεωροῦσα αὐτόν ὡς μέλος τῆς, ἀδυνατοῦσα νὰ τὸν ἀπαρνηθῆ; Βεβαίως, ἂν τὸ ἐπεθύμει, θὰ εὕρισκε διαθέσιμον μικρὸν πρὸς τοῦτο χρονον... Οὗτος ἦτο ὁ διακαὴς πόθος τῆς θετῆς αὐτοῦ μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς του Βάνδας κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ εὗρεν ὁ Ἐρικ τρία ὠραῖα ἀνθύλλια τοῦ παρὰ τὸν ὀρμισκὸν λειμῶνος, ἐν τῷ ἀρώματι δ' αὐτῶν ἐνόμισεν ὅτι ἐπανεῦρισκε τὴν ἀμέριμον αὐτοῦ καὶ φαιδρὰν παιδικὴν ἡλικίαν. ὦ! πόσον ἡ ἐνδειξις ἐκείνη τῆς ἀγάπης παρεμύθησε τὴν τεθλιμμένην καρδίαν τοῦ ἐμπνεύσασα εἰς αὐτόν καρτερίαν πρὸς ὑπομονὴν τῆς ἐκ τῆς ἀποτυχίας τοῦ τελικοῦ τῆς ἀποστολῆς σκοποῦ πικρίας!

Ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον τὸ ἐπιχειρήμα ἐξετιμήθη δεόντως. Ὁ πλοῦς τῆς Ἀλάσκας ἦτο γεγονὸς ἐξίτου μεγαλεπήβολον ὅσον καὶ ὁ τῆς Βέγας. Τὸ ὄνομα τοῦ Ἐρικ συνεδέετο πανταχόθεν πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ Νόρδενσκιολδ. Αἱ ἐφημερίδες περιέγραφον διὰ μακρῶν τὸν πρῶτον περὶ τὸν πόλον περίπλου. Τὰ ἐν τῷ λιμένι τῆς Στοκόλμης παντοειθῆ πλοῖα ἐσημαιοστολήθησαν ἐκ συμφώνου πρὸς τιμὴν τῆς ναυτικῆς ἐκείνης νίκης. Ὁ Ἐρικ ἐκπληκτος καὶ τεθορυβημένος ἐκ τῶν τιμητικῶν ἐκδηλώσεων, ἀπήλαυεν ἐνθουσιώδους καὶ θριαμβευτικῆς πανταχοῦ ὑποδοχῆς. Ἐπισημονικὰ σωματεῖα προσήρχοντο ἐν σώματι ὅπως προσαγορεύουσι τὸν κυβερνήτην καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ἀλάσκας, ἡ δὲ βουλὴ προέτεινε τὴν ἀπονομὴν εἰς αὐτοὺς ἐθνικῆς ἀμοιβῆς.

Ἐδυσφόρει διὰ τοὺς ἐπαίνοους τούτους ὁ Ἐρικ διότι συνειδῶς ὅτε εἰς τὸ ἔργον ἐκεῖνο παρωρμήθη ἐξ ἀτομικῶν πρὸ πάντων λόγων, ἀπέστεργε τὴν ἐξ αὐτοῦ δόξαν ἢν κρίναν εὕρισκε τοῦλάχιστον ὑπερβολικὴν. Ὅθεν ἐδράξατο τῆς πρώτης παρουσιασθείσης εὐκαιρίας ὅπως πεπαροησιασμένως εἶπη ὅτι εἰς τὰς πολιτικὰς θαλάσσας μετέβη— ἀστοήσας ἄλλως τοῦ σκοποῦ — ὅπως ἀνακαχλύσῃ τὸ μυστήριον τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ ναυαγίου τῆς *Kurthias*.

Ἡ εὐκαιρία παρουσιάσθη ὑπὸ τὴν μορφήν ἀγενοῦ νεανίσκου, ζωηροτάτου καὶ πνευματώδους, καινολόγου μιᾶς τῶν πρώτων ἐφημερίδων τῆς Στοκόλμης, ζητήσαντος ἐπὶ τῆς Ἀλάσκας συνέντευξιν παρὰ τοῦ νεαροῦ θαλασσοπόρου. Ὁ ἐπιτήδειος ἐφημεριδογράφος ἐσκόπει νὰ λάβῃ τεχνιέντως παρὰ τοῦ θύματός του τὰ στοιχεῖα ἐκατονταστίχου βιογραφίας, βεβαίως δὲ δὲν ἠδύνατο νὰ εὔρῃ ἄνθρωπον προθυμότερον εἰς τὸ νὰ ὑποστῇ τὴν ἀνάκρισιν ἐκείνην. Ὁ Ἐρικ ἐδίψα νὰ εἶπη τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ διακηρύξῃ ὅτι δὲν ἦτο ἄξιος νὰ ἐκλαμβάνηται ὡς Χριστοφόρος Κολόμβος.

Ἀφηγήθη λοιπὸν πάντα, περιέγραψε λεπτομερῶς πῶς εὐρέθη ἐν τῇ θαλάσῃ ὑπὸ πτωχοῦ τινος ἀλιέως, καὶ ἐπαιδαγωγήθη ὑπὸ τοῦ Μαλαρίου, πῶς ἤχθη εἰς Στοκόλμην ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Σβαρευγκρόνα, καὶ πῶς ἐγνώσθη ὅτι ὁ Πατρίκιος Ὀδόνογαν ἐγίνωσκε πιθανῶς τὴν λύσιν τοῦ μυστηριώδους αἰνίγματος, πῶς ἔμαθον ὅτι εὕρισκετο ἐπὶ τῆς Βέγας καὶ πῶς μετέβησαν πρὸς ἀναζήτησίν του, πῶς ἠναγκάσθησαν νὰ μεταβάλλωσι πλοῦν καὶ εἶτα νὰ προχωρήσωσι μέχρι τῆς νήσου Διακόβης, μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Τσελύνσκιν. . . Ταῦτα πάντα ἔλεγεν ὁ Ἐρικ ὅπως παύσῃ θεωρούμενος ὡς ἥρωας, ἔλεγεν αὐτὰ διότι ἡσχύνετο νῦν βλέπων ἑαυτὸν οὕτως ἐπευφημούμενον δι' ἔργον ὅπερ ἐφαίνετο αὐτῷ ἀπλούστατον καὶ φυσικώτατον.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ μολυβδὶς τοῦ και-

νολόγου Σκιρρελίου ἔτρεχεν ἐπὶ τοῦ χάρτου μετὰ στενογραφικῆς ταχύτητος, σημειοῦσα πιστῶς τὰς χρονολογίας, τὰ ὀνόματα, τὰς ἐλαχίστας λεπτομερείας. Ὁ Σκιρρέλιος περιχαρῆς ἀνελογίζετο ὅτι οὐχὶ ἑκατὸν μόνον ἀλλὰ πεντακοσίων ἢ ἑξακοσίων στίχων βιογραφίαν ἔμελλε νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως ἐκείνης. Καὶ ὅποιαν βιογραφίαν! Συγκινητικὴν, περιπετειώδη, δραματικὴν ὡς μυθιστόρημα!

Τὴν ἐπαύριον ἡ ἀφήγησις ἐκείνη ἐπλήρου τρεῖς στήλας τῆς μάλιστα διαδεδομένης σουηδικῆς ἐφημερίδος. Ὡς δὲ συμβαίνει πάντοτε σχεδὸν ἐν τοιαύταις περιστάσεσι, ἡ εἰλικρίνεια τοῦ Ἐρικ οὐ μόνον δὲν ἐμείωσε τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἀλλὰ τὸν ἀντίον μεγαλειτέραν ἀνέδειξεν αὐτὴν διὰ τῆς ἐκφαινομένης μετριοφροσύνης καὶ τοῦ ῥομαντικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ ἐνεῖχεν ἡ ἱστορία τοῦ βίου του. Ἡ περιεργία τοῦ κοινῶν ἐξήφη εἰς τὸ ἔπακρον, ἡ δὲ παμφάγος δημοσιογραφία εὗρεν ἐξαιρετον τροφήν. Αἱ βιογραφικαὶ ἐκεῖναι λεπτομερείαι, μεταφρασθεῖσαι μετ' ὀλίγον εἰς τὰς τὰς γλώσσας, δὲν ἐβράδυναν νὰ περιέλθωσι τὴν Εὐρώπην.

Οὕτω δ' ἐφθασαν εἰς Παρίσιους καὶ εἰσέδυσαν ἐσπέραν τινὰ διὰ γαλλικῆς ἐφημερίδος εἰς κοσμίαν αἴθουσαν κειμένην ἐπὶ τῆς ὕδου Βαρέν, ἐν τῷ δευτέρῳ ὀρόφῳ παλαιοῦ μεγαλοπρεποῦς οἴκου.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ἐκείνη εὕρισκετο γυνὴ τις μελανεῖμων καὶ λευκόθριξ, εἰ καὶ νέα ἔτι, ἧς ἅπαν τὸ παράστημα ἐμαρτύρει ἄληστον πένθος. Καθήμενὴ ὑπὸ τὸν καταυγαστήρα τοῦ λαμπτήρος ἐκέντα μηχανικῶς ἐργόχειρόν τι, ἐν ᾧ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς προσηλοῦντο ἐν τῇ σκιᾷ εἰς ἀνάμνησιν τινα ὀδυνηράν.

Ἐτέρωθεν τῆς τραπέζης ὕψηλός γέρον διεξήρχετο ἀδιαφόρως τὴν ἐφημερίδα ἦν πρὸ μικροῦ εἶχε κομίσῃ αὐτῷ ὁ οἰκέτης.

Ὁ γέρον οὗτος ἦτο ὁ Δουρριέν, ἐπίτιμος γενικὸς πρόξενος καὶ εἰς τῶν γραμματέων τῆς Γεωγραφικῆς ἑταιρίας, ἐκεῖνος ἀκριβῶς ὅστις εἶχεν εὑρεθῆ ἐν Βρέστην, κατὰ τὴν ἐκείθεν διάβασιν τῆς Ἀλάσκας.

Τούτου ἕνεκα βεβαίως τὸ ὄνομα τοῦ Ἐρικ εἴλκυεν ἰδίως τὴν προσοχὴν αὐτοῦ διότι ὡς ἀνέγνω τὸ περὶ τοῦ νεαροῦ σουηδοῦ θαλασσοπόρου βιογραφικὸν ἄρθρον, ἐρρίγησεν. Εἶτα δ' ἀνέγνω καὶ πάλιν τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο διὰ συντόνου προσοχῆς. Κατὰ μικρὸν μεγάλη ὠχρότης διεχύθη ἐπὶ τοῦ ὠχροῦ ἤδη προσώπου αὐτοῦ. Αἱ χεῖρές του κατελήθησαν ὑπὸ νευρικοῦ τρόμου. Τοσοῦτω δὲ κατὰδῆλος ἐγένετο ἡ ταραχὴ αὐτοῦ, ὥστε δὲν διέφυγε τὴν σιγηλὴν αὐτοῦ συντροπὴν.

— Πατέρα, τί ἔχετε; ἠρώτησε μετ' ἄκρας στοργῆς.

— Νο. . . νομίζω ὅτι πολὺ ὀργήγορα ἦναψαν

ἤν θερμάστραν!.. Ὅθ' ὑπάγω εἰς τὸ γραφεῖόν μου ν' ἀναπνεύσω ὀλίγον... Δὲν εἶνε τίποτε!.. ἀπλῆ περαστικὴ κακοδιαθεσία!.. ἀπάντησεν ὁ Δουρριέν ἐγερθεὶς ὅπως μεταβῆ εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον.

Οἰοεὶ τυχαίως συμπαρέλαθε καὶ τὴν ἐφημερίδα, ἣν ἐκράτει ἐν τῇ χειρὶ. Ἄν ἡ θυγάτηρ του ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ θὰ ἔβλεπεν ὅτι ἐν μέσῳ τῆς συγκρούσεως ἐλπίδων καὶ φόβων ἐπεκράτει στερρὰ ἀπόφασις ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ἐφημερίδα ἐκείνην ἀπὸ τῶν βλεμμάτων της.

Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισε καλὸν νὰ παρακολουθήσῃ τὸν πατέρα αὐτῆς εἰς τὸ σπουδαστήριόν του. Ἄλλ' εἶδεν εὐκρινῶς ὅτι ἐπεθύμει νὰ μείνῃ μόνος καὶ ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν αὐτοῦ. Μετ' ὀλίγον ἄλλως ἀνεθάρρησεν ἀκούσασα βαδίζοντα αὐτὸν μεγάλοις βήμασιν, ἀνοίγοντα καὶ κλείοντα τὰ παράθυρα.

Μετὰ μίαν μόνον ὥραν ἀπεφάσισε νὰ ὑπανοίξῃ τὴν θύραν, ὅπως ἴῃ τι ἔπραττεν ὁ Δουρριέν. Εἶδε δ' αὐτὸν καθήμενον παρὰ τὸ γραφεῖόν του καὶ γράφοντα ἐπιστολήν.

Τοῦτο μόνον δὲν εἶδεν, ὅτι γράφων εἶχε πλήρεις δακρύων τοὺς ὀφθαλμούς!..

ΚΒ'

Ἐπιστολὴ ἐκ Παρισίων.

Ὁ Ἐρικ ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του εἰς Στοκὸλμην ἐλάμβανε σχεδὸν καθ' ἑκάστην πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης πολυαριθμούς ἐπιστολάς. Ὅτε μὲν ἐπιστημονικὰ σωματεῖα ἢ ἰδιῶται ἀπέτεινον αὐτῷ συγχαρητήρια, ὅτε δὲ ξένοι κυβερνήσεις τῷ ἀπένεμον παράσημα ἢ ἔμποροι ἐξητοῦντο παρ' αὐτοῦ πληροφορίας ὠρελίμους. Ἡκιστα λοιπὸν ἐξεπλάγη λαβὼν πρῶϊαν τινὰ δύο ἐπιστολάς ἐκ Παρισίων.

Ἡ μὲν πρώτη ἦτο πρόσκλησις τῆς Γαλλικῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας προσκαλοῦσης αὐτὸν καὶ τοὺς συμπλωτῆράς του εἰς Παρισίους ὅπως λάβῃ ἀντιπροσώπως τὸ μέγα μετάλλιον τῆς τιμῆς ὅπερ ἀπενεμήθη ἐν ἐκτάκτῳ συνεδρίῳ «εἰς τὸν ἐπιτελέσαντα τὸν πρῶτον περί τὸν πόλον περίπλου» κατὰ τὰς ἀρκτικὰς θαλάσσας.»

Ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ συνεχίησεν σφόδρα τὸν Ἐρικ ὡς ἔλαβεν αὐτὴν ἀνὰ χεῖρας· ἀντὶ σφραγίδος ἔφερεν ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ φακέλλου κεχαραγμένον σύμβολον καὶ τ' ἀρκτικὰ Ε. Δ. περιβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐμβλήματος *Semper idem*..

Τ' ἀρκτικὰ ταῦτα καὶ τὸ ἐμβλημα ἐπανελαμβάνοντο ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς ἐν τῷ φακέλλῳ ἐπιστολῆς, ἣτις ἦν τοῦ Δουρριέν. Ἡ ἐπιστολὴ δὲ περιεῖχε τὰ ἐπόμενα:

«Ἀγαπητόν μου τέκνον, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς δώσω τὸ ὄνομα τοῦτο, διότι πιθανὸν νὰ ἔχω

τὸ δικαίωμα. Πρὸ ὀλίγου ἀνέγνω εἰς γαλλικὴν ἐφημερίδα βιογραφικὴν τινὰ σημείωσιν μεταφρασθεῖσαν ἐκ τοῦ σουηδικοῦ, ἣτις μὲ συνετάραξε περισσότερο ἀφ' ὅτι δύναμαι νὰ περιγράψω. Ἡ σημείωσις αὕτη ἀποβλέπει εἰς ὑμᾶς. Ἄν εἶνε ἀξιόπιστα ὅσα διηγεῖται, ἐξάγεται ὅτι εὐρέθητε ἐν τῇ θαλάσῃ πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν ὑπὸ τινος νορβηγικοῦ ἀλιέως τῶν πέριξ τοῦ Βέργκεν ἐπ' ἰσωσιβίου φέροντος τὸ ὄνομα *Kurthia*, ὅτι ὁ πρὸς τὸν πόλον πλοῦς ὑμῶν κύριον σκοπὸν εἶχε τὴν ἀνεύρεσιν ναύτου τινὸς τοῦ πλοίου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἐναυάγησε τὸν Ὀκτωβρίον τοῦ 1858 κατέναντι τῶν Φεροῶν νήσων, καὶ ὅτι τέλος οὐδὲν περὶ τούτου ἠδυνήθητε νὰ μάθητε.

«Ἄν ταῦτα πάντα εἶνε ἀληθῆ, (ὦ! τί θὰ ἔδιδον ὅπως ὦσιν ἀληθῆ!) σᾶς παρακαλῶ θερμῶς λεπτὸν νὰ μὴ βραδύνητε, ἀλλ' ἀμέσως νὰ τρέξτε εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ νὰ μοὶ τὸ ἀναγγείλητε.

«Διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τέκνον μου—φαντασθῆτε τὴν ἀνυπομονησίαν μου, τὴν ἀγωνίαν μου καὶ τὴν χαρὰν μου!—ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰσθε ἔγγονός μου, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐνόμιζα διὰ παντὸς ἀπολεσθέντα, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἡ θυγάτηρ μου, ἡ δυστυχῆς μου θυγάτηρ, συντετριμμένη ἔχουσα φεῦ! τὴν καρδίαν ὑπὸ τοῦ δράματος τῆς *Kurthias*, καλεῖ εἰσέτι καὶ ἀναζητεῖ καθ' ἑκάστην,—τὸ μονογενὲς τέκνον της, τὸ μειδίαιμα, ἡ παρηγορία καὶ εἶτα ἡ ἀπελπίσια τῆς χρείας της!..

«Νὰ σᾶς ἐπανεύρωμεν, νὰ σᾶς ἐπανεύρωμεν ζῶντα καὶ ἔνδοξον, ὦ, τί εὐτύχημα ἔκτακτον καὶ ὑπέρομα!.. Δὲν τολμῶ νὰ τὸ πιστεύσω πρὶν ἐν σᾶς νεῦμα μοὶ τὸ ἐπιβεβαιώσῃ!.. Καὶ ὅμως τώρα φαίνεται πιθανώτατον!.. Αἱ λεπτομέρειαι καὶ αἱ χρονολογίαι συμφωνοῦσιν ἀκριβέστατα!.. Ἡ φυσιογνωμία καὶ τὸ παράσημα ὑμῶν μοὶ ἐνθυμίζουσιν εὐκρινῶς τὰ τοῦ δυστυχχοῦς γαμβροῦ μου. Τὴν πρώτην καὶ μόνην ἡμέραν καθ' ἣν συνητήθημεν αἰφνιδία καὶ βαθεῖα συμπάθεια μὲ εἴλκυσε πρὸς ὑμᾶς!..

«Μίαν λέξιν, μίαν λέξιν, ἀμέσως διὰ τοῦ τηλεγράφου!.. Δὲν θὰ ζῶ μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ τηλεγραφήματος τούτου. Εἶθε νὰ μοὶ κομίσῃ τὴν ἀπάντησιν ἣν προσδοκῶ, ἣν τόσον ἐνθέρμως ποθῶ. Εἶθε νὰ φέρῃ εἰς τὴν δυστυχῆ μου θυγατέρα καὶ εἰς ἐμὲ εὐτύχημα ὅπερ θὰ ρίψῃ εἰς λήθην δλόκληρον ζωὴν θλίψεως καὶ δακρύων!

Ε. Δουρριέν.

Ἐπιτιμος γενικὸς πρόξενος
104, ὁδὸς *Barét*, Παρίσιοι.

Μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης συνήπτετο καὶ δικαιολογητικὴ ἔκθεσις ἣν ὁ Ἐρικ ἀνέγνω ἀπλήστως. Ἦτο ἰδιόγραφος ἐπίσης τοῦ Δουρριέν καὶ εἶχεν οὕτω:

« Ἦμην πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Νέᾳ Αὐρη-
 λία, ὅτε ἡ μονογενὴς θυγάτηρ μου ὑπανδρεύθη
 νέον τινὰ γάλλον ὀνόματι Γεώργιον Δουρριέν, ἀ-
 πώτατον συγγενῆ ἡμῶν, καταγόμενον ὁμοίως ἐκ
 Βρετανίας. Ὁ Γεώργιος Δουρριέν ἦτο μεταλλωρύ-
 χος, εἶχε δ' ἔλθῃ εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας
 πρὸς ἐκμετάλλευσιν πηγῆς τινος πετρελαίου πρὸ
 μικροῦ ἀνακαλυφθείσης, σκοπῶν νὰ διαμεῖνῃ ἐν
 αὐταῖς ἐπὶ τινα ἔτη. Φιλοξενηθεὶς ἐν τῇ οἰκογε-
 νείᾳ μου ἕνεκα τῆς ἀξίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ὀνόμα-
 τος, καὶ τῆς φιλίας ἣτις μὲ συνέδεε κατὰ τὴν
 νεότητά μου πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐζήτησε
 τὴν θυγατέρα μου εἰς γάμον, τὴν δ' αἵτησεν
 ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς. Ὀλίγον μετὰ τὸν γάμον
 τοῦτον μετετέθη ἐν Ῥήγαν, ἐπειδὴ δὲ ὁ γαμ-
 βρός μου ἠναγκάζετο ὑπὸ μεγάλων συμφερόντων
 νὰ διαμεῖνῃ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ἐδε-
 σε ν' ἀποχωρισθῶ τῆς θυγατρὸς μου. Ἐγένετο
 μήτηρ καὶ τὸ παιδίον ἔλαβε τὰ βαπτιστικὰ ὀνό-
 ματα τοῦ πατρὸς του καὶ ἐμοῦ καὶ ὠνομάσθη
Αἰμίλιος—Ἐρρίκος—Γεώργιος.

« Μετὰ ἕξ μῆνας ὁ γαμβρός μου ἀπέθανεν αἰ-
 φνης ἐξ ἐκρήξείως τινος. Ἡ δυστυχὴς θυγάτηρ
 μου, χήρα εἰκοσαέτις μόλις, τακτοποιήσασα τὰς
 ὑποθέσεις τῆς ἀπῆλθεν ἐκ Νέας Ὑόρκης ἐπὶ τῆς
 Κυνθίας μεταβαίνουσα εἰς Ἀμβούργον, ὅπως ἔλ-
 θῃ εἰς συνάντησίν μου διὰ τῆς εὐθυτέρας ὁδοῦ.

« Τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1858 ἡ Κυνθία ἐναυά-
 γησε πρὸς ἀνατολὰς τῶν Φερωῶν νήσων. Τὰ
 αἰτία τοῦ ναυαγίου τοῦτου ἐθεωρήθησαν ἔπειτα
 ὑπόπτα, ἔμειναν δὲ μέχρι τοῦδε ἀνεξήγητα. Τὸ
 βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ δυστυχήμα-
 τος, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς καθ' ἣν οἱ ἐμπλέοντες
 εἰσῆρχοντο ἐν σπουδῇ εἰς τὴν ἄκατον, ὁ ἕγγονός
 μου, ἑπτάμηνον βρέφος, ὅπερ ἡ μήτηρ του πρὸ
 μικροῦ εἶχε προσδέσῃ εἰς σωσίδιον, ὠλισθήσεν ἢ
 ἐρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐξηφανίσθη ἀναρ-
 παθὲν ὑπὸ τῶν κυμάτων.

Ἡ θυγάτηρ μου ἄλλοφρονήσασα ἐπὶ τῷ φρι-
 κώδει ἐκείνῳ θεάματι ἤθελε νὰ ὀρμήσῃ εἰς τὰ
 κύματα. Ἐσώθη δὲ διὰ τῆς βίας, βίφθεισα λι-
 πόθυμος εἰς ἐφόλιον, ἐν ᾧ εὐρίσκοντο τρεῖς ἄν-
 δρες, καὶ ὅπερ μόνον ἐσώθη ἐκ τοῦ ναυαγίου. Τὸ
 ἐφόλιον προσεπέλασε, μετὰ τεσσαράκοντα ἐννέα
 ὥρας εἰς μίαν τῶν Φερωῶν νήσων· ἐκεῖθεν δ' ἔφθα-
 σε πρὸς με ἡ θυγάτηρ μου μετὰ θανάσιμον προσ-
 δοκίαν ἑπτὰ ἑβδομάδων, διὰ τῆς ἀφοσιώσεως
 ναύτου τινὸς ὅστις σώσας μοὶ ἐπανήγαγεν αὐτήν.
 Ὁ ἐξάιρετος ἐκεῖνος ἀνὴρ Τζῶν Δέμμαν καλού-
 μενος ἀπέθανεν ἔπειτα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου, ἐν
 Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Καίτοι οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχομεν περὶ τῆς σω-
 τηρίας τοῦ δυστυχοῦς βρέφους, ἐν τούτοις ἐπε-
 χεῖρησα ἐρεύνας εἰς τὰς Φερώας νήσους, εἰς τὰς
 Σχετλανδικὰς νήσους καὶ ἐπὶ τῆς Νορθηγικῆς
 ἀκτῆς πρὸς βορρᾶν τοῦ Βέργκεν. Ἡ ἰδέα ὅτι

τὸ λίκνον ἐχώρησε πορρωτέρω μᾶς ἐφαίνετο ἀπα-
 ράδεκτος. Ἐν τούτοις μετὰ τρία μόνον ἔτη
 παρήτησα πᾶσαν ἐρεύναν, ἀφ' οὗ δὲ δὲν ἐπεσκε-
 φθῆναι καὶ τὴν Νορόνη, τὸ χωρίον τοῦτο θὰ εἶνε
 πάντως λίαν ἀπόκεντρον, οὐδεμίαν συγκαινωνίαν
 ἔχον πρὸς τοὺς συχναζομένους λιμένας.

Ἀπολέσας πλέον πᾶσαν ἐλπίδα ἀφωσιώθη
 ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θυγατέρα μου, ἣς ἡ φυ-
 σικὴ καὶ ἠθικὴ ὑγίεια ἀπῆλθον μεγάλας προφυλά-
 ξεις. Ἐπέτυχον ν' ἀποσταλῶ πρόξενος εἰς τὴν
 Ἀνατολήν ὅπως διασκεδάσω τὴν αἰώνιαν
 θλίψιν τῆς διὰ περιηγήσεων καὶ ἐπιστημονικῶν
 ἐκδρομῶν. Ἐγένετο ἡ ἀχώριστος συνεργάτις πάν-
 των τῶν ἔργων μου, ἀλλ' οὐδέποτε κατώρθωσα
 νὰ θεραπεύσω τὴν ἀνίατον αὐτῆς μελαγχολίαν.
 Τέλος πρὸ δύο ἐτῶν ἐζήτησα τὴν σύνταξίν μου
 καὶ ἐπεστρέψαμεν εἰς τὴν Γαλλίαν. Κατοικοῦμεν
 ἀλληλοδιαδόχως εἰς Παρισίους, ἢ εἰς τὸν ἐν Βαλ-
 φερραί, πλησίον τῆς Βρέστης, παλαιὸν οἶκόν μου.

Πέπρωται ἄρα γε νὰ ἴδωμεν εἰσερχόμενον εἰς
 αὐτὸν τὸν ἕγγονόν μου, ὃν θρηνοῦμεν ἀπὸ τόσων
 ἐτῶν; Ἡ ἐλπίς αὕτη εἶνε τόσον ὠραία ὥστε
 δὲν τολμῶ νὰ τὴν ἀνακοινώσω ἀπερισκέπτως
 εἰς τὴν θυγατέρα μου ἐφ' ὅσον δὲν μεταβληθῇ
 εἰς βεβαιότητα. Ἡ ἀνεύρεσις τοῦ υἱοῦ τῆς ἰσο-
 δυναμεῖ πρὸς ἀληθῆ νεκρανάστασιν. Ἀλλ' ἂν
 ἡ πραγματικότης δὲν ἀποθῆ σύμφωνος πρὸς
 τὸν πόθον ἡμῶν, ἡ διάψευσις τῆς ἐλπίδος θὰ ἦ
 σκληροτάτη καὶ θανατηφόρος ἴσως εἰς τὴν θυ-
 γατέρα μου.

« Σήμερον ἔχομεν δευτέραν, τὸ προσεχὲς σάβ-
 βατον, ὡς μοὶ εἶπον ἐν τῷ ταχυδρομείῳ, εἶνε δυ-
 νατὸν νὰ ἔχω ἀπάντησιν!.. »

Ὁ Ἐρικ δυσχερῶς ἐπέρανε τὴν ἀνάγνωσιν
 ταύτην, διότι τὰ δάκρυα ἐθάμβουν τοὺς ὀφθαλ-
 μούς αὐτοῦ. Καὶ οὗτος ὁμοίως ἐφοβεῖτο μὴ ὑπὲρ
 τὸ δέον ταχέως παραδοθῇ εἰς τὴν ἐλπίδα ἐκεί-
 νην. Ἐβλεπεν ὅτι πᾶσαι αἱ πιθανότητες, καὶ
 αἱ χρονολογίαι, καὶ τῶν γεγονότων ἡ σύμπτωσις,
 καὶ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι ἐπεκύρουν τὸ ἀληθές
 τῶν εἰκασιῶν τοῦ γηραιοῦ γεωγράφου. Ἀλλὰ
 τὸ ὄνειρον ἦτο λίαν γοητευτικὸν καὶ δὲν ἐτόλμα
 νὰ πιστεύσῃ εἰς αὐτό! Ὅποιον εὐτύχημα, ν' ἀ-
 νεύρη συγχρόνως οἰκογένειαν, ἀληθῆ μητέρα,
 πατρίδα!.. καὶ ποῖαν πατρίδα!.. Ἐκεῖνην
 ἦν θὰ ἐξέλεγε κατὰ προτίμησιν ὡς ἐνσαρκούσαν
 τὸ μεγαλεῖον καὶ τὰ ὕψιστα προσόντα τῆς ἀν-
 θρωπότητος, ἐν ἣ συνήνώθησαν καὶ συνεκορυφώ-
 θησαν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ καὶ ἡ
 φλογερὰ διάνοια τῶν νεωτέρων χρόνων!

Ἐφοβεῖτο μὴ τὸ ὄνειρον ἐκεῖνο μείνῃ ὄνειρον
 μόνον! Ποσάκις ἤδη εἶχον διαψευσθῆ αἱ ἐλπίδες
 αὐτοῦ!.. Ἴσως ὁ ἱατρός διὰ μιᾶς λέξεως θὰ
 ἐκρήμνιζεν ἀμέσως τὸ θελκτικὸν ἐκεῖνο οἰκοδόμη-
 μα. Ἐπρεπε παντως ν' ἀποταθῇ εἰς τὴν κρίσιν
 αὐτοῦ.

Ὁ ἰατρός ἀνέγνω μετὰ προσοχῆς πάντα τὰ ὑποβληθέντα αὐτῷ ἔγγραφα, πολλάκις διακόπτων τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ καὶ ἐκβάλλον ἐπιφωνήματα ἐκπλήξεως ἢ χαρᾶς.

— Οὐδ' ἴχνος ἀμφιβολίας ὑπελείπεται πλέον ! εἶπε τέλος. Πάντα τὰ τεκμήρια συμφωνοῦσιν ἀκριβέστατα καὶ ὅσα ἀκόμη δὲν ἀναφέρει ὁ Δουρριέν—τὰ ἀρκτικά γράμματα, τὸ ἐπὶ τοῦ ἀθύρματος ἔμβλημα, ἅτινα εἶνε ἀπαράλλακτα μετὰ τῆς ἐπιστολῆς του ! . . . Παιδί μου Ἔρικ, ἡ οἰκογένειά σου εὐρέθη αὐτὴν τὴν φορὰν ! . . . Πρέπει ἀμέσως νὰ τηλεγραφῆσῃς εἰς τὸν πάππον σου ! . . .

— Ἀλλὰ τί νὰ τῷ εἶπω; ἠρώτησεν ὁ Ἔρικ ὠχρὸς ἐκ χαρᾶς.

— Εἰπέ τῷ ὅτι αὐριον ἀμέσως θὰ ἀναχωρήσῃς διὰ νὰ ὑπάγῃς νὰ ῥιφθῆς εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς μητρὸς σου καὶ τὴν ἰδικήν του !

Ὁ νεαρὸς κυβερνήτης τῆς Ἀλάσκας μόλις προλαβὼν νὰ σφιγξῆ ἐπὶ τῆς καρδίας του τὴν χεῖρα τοῦ ἐξαιρέτου ἀνδρός, ἐπέβη ἐν σπουδῇ ἀμάξης τινὸς καὶ μετέβη εἰς τὸ τηλεγραφεῖον.

Αὐθημερὸν ἀπῆλθε τῆς Στοκόλμης, ἀπεβιβάσθη διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Μαλμό, ἐπὶ τῆς νοτιοδυτικῆς ακτῆς τῆς Σουηδίας, διῆλθεν εἰς εἴκοσι λεπτά τὸν πορθμὸν, ἐκ Κοπενάγης δ' ἐπέβη τῆς ἀμαξοστοιχίας τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου καὶ εἶτα ἐν Βρυξέλλαις τῆς τῶν Παρισίων.

Τὸ σάββατον, τὴν ἐβδόμην μετὰ μεσημβριαν ὥραν, ἀκριβῶς ἑπτὰ ἡμέρας ἀφ' ἧς ὁ Δουρριέν εἶχε παραδώσῃ τὴν ἐπιστολήν του εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ἀνέμενε τὸν ἔγγονόν του ἐν τῷ βορείῳ σταθμῷ. Ἀλλεπάλληλα τηλεγραφήματα τοῦ Ἔρικ, ἐκ τῶν διαφόρων σταθμῶν, κατηύναζον τὴν φλογεράν αὐτοῦ ἀνυπομονησίαν.

Τέλος, ἡ ἀμαξοστοιχία εἰσῆλθε βαρέως ἀσθμαίνουσα ὑπὸ τὸν ὑψηλὸν ὑάλινον θύλον. Ὁ Ἔρικ ὤρμησεν εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ πάππου αὐτοῦ. Τοσοῦτον δὲ εἶχον διὰ τῆς διανοίας συζήσῃ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκείνας ἡμέρας ὥστε ἐνόμιζον ἀλλήλους ἀνεκὰθεν γνωστούς καὶ προσφιλεῖς.

— Ἡ μήτηρ μου; ἠρώτησεν ὁ Ἔρικ.

— Δὲν ἐτόλμησα νὰ τῆς τὰ εἶπω ὅλα ἐφ' ὅσον δὲν σὲ ἔσφιγγον εἰς στῆθός μου, ἀπεκρίθη ὁ Δουρριέν εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν διὰ μιᾶς μετ' οἰκειότητος ἀποταθεῖς εἰς τὸν ἔγγονόν του.

— Ὡστε δὲν εἰξέυρει τίποτε ἀκόμη;

— Ὑποπτεύει, φοβεῖται, ἐλπίζει! Ἀφ' ὅτου ἔλαβον τὸ τηλεγράφημά σου, τὴν παρασκευάζω ὅσον καλλίτερον δύναμαι εἰς τὴν ἀπροσδόκητον χαράν, ἣτις τὴν περιμένει! Τῇ εἶπον ὅτι σουηδὸς τις ἀξιωματικὸς, ὁ νεαρὸς ὑπαρχος τὸν ὁποῖον εἶχεν ἴδῃ ἐν Βρέστη, καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου τῇ ὠμίλησα τσακίς, μοὶ ὑπέδειξεν ἴχνη τινά. Ἀμφιβαλλεῖ, διστάζει εἰσεῖτι, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι ἤρχισε νὰ προσδοκᾷ νέον τι! Σήμερον τὸ πρῶν,

εἰς τὸ πρόγευμα, κατέβαλον ἀληθῆ ἀγῶνα διὰ νὰ κρύψω τὴν ἀνυπομονησίαν μου. Ἐνόησα κάλλιστα ὅτι μὲ παρετήρει μετὰ προσοχῆς. Δις ἢ τρεῖς μάλιστα μοὶ ἐφάνη ὅτι ἔμελλε νὰ μοὶ ζητήσῃ ὀριστικὴν ἐξήγησιν ! . . . Τοῦτο μὲ ἀνησυχεῖ πολὺ, τὸ ὁμολογῶ ! Ἄν παρεξήγησῃς τις, ἂν αἰφνιδίον τι ἐμπόδιον, ἢ ἀκόμη χειρότερον, ἂν δυστύχημά τι ἐπέσκηπτεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας ! Εἰς τὴν θέσιν μας ὅλα τὰ φοβεῖται κανεῖς ! . . . Δι' αὐτὸ ἀπόψε δὲν ἐδείπνησα μαζί της. Προσποιήθη ὅτι ἔχω ἐργασίαν διὰ τῆς φυγῆς ἀπὸ τὴν κατάστασιν ἀφορήτου !

Μὴ ἀναμείναντες τὰς σκευὰς τοῦ Ἔρικ ἐπέβησαν τῆς ἀμάξης ἣτις εἶχε φέρῃ τὸν Δουρριέν.

Ἐν τούτοις ἡ κυρία Δουρριέν, μόνη οὖσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς οἴου Βαρὲν ἀνέμενον ἀνυπομόνας τὴν ἐπιστροφήν τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Λίαν ὀρθῶς εἶχε προμαντεύσῃ ὅτι κατὰ τὸ γέυμα ἡ θυγάτηρ του ἔμελλε νὰ ζητήσῃ ὀριστικὰς περὶ τῶν συμβαινόντων ἐξηγήσεις. Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν ἦτο ἀνήσυχος βλέπουσα τὴν ταραχὴν τοῦ πατρὸς της, τ' ἀδιάκοπα τηλεγραφήματα, ἃ ἐλάμβανε, τοὺς ὑπαινιγμούς οἵτινες ὑπελάθονον εἰς πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ. Εἰθισμένη εἰς τὸ νὰ ἔχῃ καὶ τὰς ἐλαχίστας ἐντυπώσεις, δὲν ἐνόει πῶς ἦτο δυνατόν νὰ ἀποκρύπτῃ τι ἀπ' αὐτῆς. Πολλάκις ἤδη μικρῷ δεῖν ἐζήτησε τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος. Ἀλλ' εἰσα βλέπουσα τὸν πατέρα της ἐμμένοντα ἐν τῇ ἀποφάσει του.

— Κἄποιαν ἐκπλήξιν βεβαίως μοὶ ἐτοιμάζει, εἶχεν εἶπη καθ' ἑαυτήν.

Ἀλλὰ κατὰ τὰς δύο ἢ τρεῖς τελευταίας ἡμέρας καὶ ἰδίως τὴν πρῶϊαν ζωηροτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς αὐτὴν τὸ εἶδος τῆς ἀνυπομονησίας ὅπερ ἐξεφαίνετο ἐκ πάντων τῶν κινήματων τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἡ ἔκφρασις τῆς εὐτυχίας, ἣτις ἐφώτιζε τὸ βλέμμα του, ἡ ἐπιμονὴ μεθ' ἧς ἐπανελάμβανε τοὺς περὶ τοῦ ναυαγίου τῆς Κυρθίας ὑπαινιγμούς, οὗς ἐπὶ τόσα ἔτη μετὰ τὴς ἀπέφυγε μερίμνης. Αἶφνης φῶς τι ἐγένετο ἐν αὐτῇ. Ἐνόησεν ἀορίστως ὅτι καινόν τι ἐπέκειτο, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐνόμιζε, δικαίως ἢ ἀδίκως, ὅτι ἀνεκάλυψε εὐάρεστα ἴχνη, ὅτι ἴσως ἤρξατο πάλιν ἐλπίζων, ὡς ἄλλοτε ποτέ, ὅτι θ' ἀνεύρη τὸ τέκνον της, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δὲ ὑποπτεύουσα ὅτι τόσον ἔγγυς ἦν ἡ ἀπροσδόκητος καὶ μεγάλη εὐτυχία ἀπεφάσισε ν' ἀπαιτήσῃ σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς περὶ τῶν συμβαινόντων πληροφορίας.

[Ἐπεταί τὸ τέλος.]

Εἶτε διότι ἐκ φύσεως εἶνε αἱ γυναῖκες εὐγενέστεραι τῶν ἀνδρῶν, εἶτε διότι χάριν τοῦ ἀρέσκειν εἰς αὐτὰς τὸ πνεῦμα ἐξυψοῦται καὶ ὠραίζεται, βεβχιον εἶνε ὅτι πλησίον αὐτῶν κυρίως κινθάνει τις τὴν εὐγένειαν.